

۲۷ د خير دروازي په رمضان كي

لغة البشئو

۲۷ من أبواب الخير
في رمضان

۲۷ د خیر دروازي په رمضان کی

الحمد لله رب البريات، عالم الخفيات، المطلع على الضمائر والنيات، أحمده سبحانه على ما خصنا به من جلائل النعم، وأشكره على ما حبانا به من ألوان الجود وصفوف الكرم، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، اللهم صل وسلم على عبدك ورسولك محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

أما بعد:

بي له شکه چي د رمضان مياشت د خیر، نيکی او بښپښت مياشت ده، او د فضیلت نښه ده، او دا فضیلت د هغه نيکو اعمالو لپاره دی چي په دې مياشت کې ترسره کيږي، او د نورو مياشتو په پرته پکې نفسونه ډير فعال وي. ځکه چي په دې مياشت کې شيطانان په ځنځيرونو تړل شوي وي او په وجه چي خلک پکې الله جل جلاله ته ډېره توجه کوي او د نېک اعمالو دروازي په رمضان کې ډېرې وي او همدارنگه نورو وختونو کې هم، خو په رمضان کې ډېر مؤکد وي.

ځيني له دغو اعمالو څخه:

لومړی: اخلاص:

الله تعالى فرمايلي: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾

[سورة البينة].

ژباړه: (او دوی ته امر نه وشوی مگر ددې خبرې چې
یوازې د الله تعالى بندگانې په اخلاص سره وکړي، او لمونځ
قائم کړي او زکات ورکړي او دا ارزښتناک دین دی).

دویم: الله تعالى ته بار بار توبه ویستل:

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: (من تاب قبل أن
تطلع الشمس من مغربها تاب الله عليه) [أخرجه مسلم (۴۷/۳)]
ژباړه: (چا چې د لمر له لویدو نه مخکې توبه وویستله، الله
تعالی به یې توبه قبوله کړي).

دریم: د ایمان له مخې او د ثواب په نیت د رمضان روژه نیول:

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: چا چې د رمضان
روژه د ایمان له مخې او د ثواب په نیت ونيوله، د هغه
مخکیني گناهونه به وېشل شي. [بخاري (۳۸) او مسلم (۷۰۹)]

څلورم: د ایمان له مخې او د ثواب په نیت د رمضان قیام اللیل کول:

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: خوک چي په رمضان کي د ایمان له مخي او د ثواب په نیت قیام اللیل وکړي الله تعالی به د هغه مخکيني گناهونه معاف کړي)

[زرواه البخاري (۲۰۰۸) او مسلم (۱/ ۷۰۹)]

پنځم: د قدر په شپه د ایمان له مخي او د ثواب په نیت قیام اللیل کول:

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: خوک چي د قدر په شپه د ایمان له مخي او د ثواب په نیت قیام اللیل وکړي، د هغه د تېر کال گناهونه به وېښل شي) [صحیح امام بخاري (۳۸) او امام

مسلم: (۷۰۹)]

شپږم: په اخرو لسو شپو کي په عبادت کي ډېر کوشش کول:

عائشه رضي الله عنها فرمایي: کله چي به د رمضان اخري لس شپي داخلي شوي نو رسول الله صلى الله عليه وسلم به شپه په عبادت ژوندی کړه، او خپل اهل به يې راوینس کړه او لنگ به يې وتاړه) [دا حدیث امام بخاري (۲۰۲۴) او مسلم (۱۱۷۴) روایت کړی].

اووم: عمره کول:

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: په رمضان کي عمره کول زما سره د حج برابره ده. [دا حدیث امام بخاري (۱۸۶۳) او

امام مسلم (۱۲۵۶) د عبدالله بن عباس رضی الله عنه څخه روایت کړی [

اتم: اعتکاف کول:

د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما څخه روایت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به د روژې په وروستیو لسو ورځو کې اعتکاف کاوه) [دا حدیث امام بخاري (۲۰۴۵) او امام مسلم (۱۱۷۱) روایت کړی].

نهم: د امام سره تراویح کول تر دې چې سلام وگرځوي:

ابو داود و غېره له ابوذر رضي الله عنه څخه روایت کړی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: څوک چې له امام سره تر هغه وخته ولاړ وي تر څو چې سلام وگرځوي، دا به د هغه لپاره قیام اللیل ولیکل شي) [شيخ الباني په صلاة التراویح کې دا حدیث صحیح کړی دی (۱۵ مخ)].

لسم: د قرآن کریم تلاوت زیات کول:

په بخاري او مسلم کې له ابن عباس رضي الله عنهما څخه دا ثابته شوي ده، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په خلکو کې تر ټولو ډېر سخي و، او هغه به بیا په رمضان کې تر ټولو زیات سخاوت کاوه، او کله چې به جبرائیل علیه السلام له هغه سره ملاقات کاوه او قرآن کریم به یې ورته تېروه، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم به دې وخت کې د هوا نه هم زیات سخي و).

يوولسم: په روژه ماتي کي بیره کول:

(رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: خلکو کي به تر هغه وخته پوري خبر وي تر څو چې په روژه ماتي کي بیره کوي) [دا حدیث امام بخاري (۱۹۵۷) او امام مسلم (۱۰۹۸) د سهل بن سعد څخه روایت دی].

دولسم: په خرما سره روژه ماتول که موجوده وي:

(رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: که ستاسو څخه یو څوک روژه وي نو په خرما دي روژه ماته وکړي او که خرما ونه مومي نو په اوبو دي روژه ماته کړي ځکه اوبه پاکي دي) [شيخ الباني په صحيح الجامع (۷۴۶) کی دا حدیث صحیح کړی]

ديارلسم: د روژې ماتي وروسته د دعا اهتمام کول:

(رسول الله صلى الله عليه وسلم به چې کله روژه ماته کړه دا دعا به يې ويله: (ذهب الظمأ وابتلت العروق وثبت الأجر ان شاء الله)
[دا حدیث ابوداود او دارقطني او حاکم د ابن عمر څخه روایت کړی، او شيخ الباني په (ارواء الغلیل: ۹۲۰) کتاب کي حسن کړی].

څوارلسم: د روژې په وخت کي دېرې دعاګانې کول:

(رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: د درېو کسانو دعاګانې قبولي شوي دي: د روژه دار دعا، د مظلوم دعا، او د مسافر دعا) [دا حدیث امام بیهقي په "شعب الایمان" وغیره کي روایت

کړی. او شیخ البانی په صحیح الجامع (۳۰۳۰) کې صحیح کړی].

پنځلسم: پېشلمې کول:

(رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: (پېشلمې کوی،
حُکّه چې په پېشلمې کې برکت دی)

[دا حدیث امام بخاري (۱۹۲۳) او مسلم (۱۰۹۵) له انس رضی الله عنه څخه روایت کړی
دی.]

شپاړسم: له خوراک او څښاک وروسته الحمد لله ویل:

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: (الله تعالی د هغه
بنده څخه راضي کيږي چې خوراک وکړي او د هغه شکر
اداء کړي یا څښاک وکړي او د هغه شکر اداء کړي).

اوولسم: چوپتیا او د ژبې حفاظت کول مگر دا چې د خبر خبره پرې کوي:

(رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: څوک چې په الله
تعالی او د آخرت په ورځ ایمان لري یا دې د خبر خبره
وکړي او یا دې چوپ پاتې شي) [دا حدیث امام بخاري (۶۴۷) او امام

مسلم (۴۷) کې د ابوهريره رضي الله عنه څخه روایت کړی]

او (رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: څوک چې
درواغ، او په هغې باندې عمل پرې نږدي، نو الله تعالی ته
د هغه د خوراک او څښاک پرېښودلو ته اړتیا نلري) [دا حدیث

امام بخاري (۱۹۰۳) روایت کړی]

او (رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: روژه د خوراک

او څښاک څخه نه ده، بلکه روژه د لغو خبرو او فحاشۍ نه
ځان ساتلو څخه ده، که چیرې درته څوک کنځل کوي او یا
درسره ناپوهي کوي، نو ته ورته ووايه: زه روژه يم، زه
روژه يم)

[دا حدیث امام ابن خزيمه او ابن حبان روایت کړی. او شيخ الباني رحمه الله په صحيح
الترغيب کې (۱۰۸۲) کې صحيح کړی.]

اتلسم: سهار وختي جومات ته تلل او د لمانځه انتظار کول:

له ابوهريره رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله
صلی الله عليه وسلم فرمایلي: (که خلک پوهېدلی چې په اذان
او اول صف کې څومره اجر دی، او بیا يې بله لار نه وای
موندلی مگر دا چې قرعه کشي وکړي نو دوی به قرعه
کشي کړای وی) [دا حدیث امام بخاري او امام مسلم روایت کړی.]

او له ابوهريره رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول
الله صلی الله عليه وسلم فرمایلي: له تاسو څخه یو څوک تر
هغه وخته پورې په لمانځه کې حسابیږي تر څو چې د لمونځ
په نیت ناست وي، دخپل کور نه نه وي منع کړی مگر
لمونځ) [دا حدیث امام بخاري (۴۷۷) او امام مسلم (۶۴۹). روایت کړی.]

د نوموړي څخه هم روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه
وسلم فرمایلي: (ایا زه تاسو ته هغه څه ونه ښایم چې په هغې

سره الله تعالى گناهونه له منځه وړي او درجي ورسره لور پري؟ هغوی وویل: ولی نه ای د الله تعالى رسوله، هغه وفرمایل: په وخت د تکلیف او مشقت کې بنایسته اودس کول، مسجد ته ډېر قدمونه اخیستل، او له یو لمونځ وروسته د بل لمونځ انتظار کول، ځکه چې همدا دین کې ځان لگول دي همدا په دین کې ځان لگول دي) [دا حدیث امام مسلم (۲۰۱) روایت کړی].

نولسم: په دې میاشت کې نورو ته د خوړو ورکولو حرص کول:

له عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما څخه روایت دی چې: یو سړي له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه پوښتنه وکړه چې کوم اسلام غوره دی؟ هغه وفرمایل: بل ته خوراک ورکول او پر هر چا سلام اچول که پېژني او که نه یې پېژني) [دا حدیث امام بخاري (۱۲) او امام مسلم (۳۹) روایت کړی دی].

او له عبدالله بن سلام رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: (ای خلکو سلام خپور کړئ، او خلکو ته خواړه ورکړئ، او خپلولي وپالی، او د شپې په داسې حال کې لمونځ وکړئ چې خلک ویده وي جنت ته به په سلامتۍ سره داخل شی)

[دا حدیث امام ترمذي او امام ابن ماجه روایت کړی او شیخ الباني په " صحیح الترغیب"

۲۴/۳ (۲۶۹۷) کي صحيح کړی.]

او کله چې به رمضان داخل شو امام زهري به ويل: رمضان خو يوازي د قرآن تلاوت او بل ته د خورو ورکولو مياشت (ده) [ابن رجب (۳۱۸)].

شلم: د روژه دارو ته افطاري يعنې روژه ماتې ورکول، يا ورته په خپل کور کې خواړه چمتو کول، يا جوماتونو ته ورليږل، يا هغه ځايونو ته ورته خواړه وړل کومو ځايونو کې چې هغوی جمع کيږي:

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې روژه دار ته روژه ماتې ورکړي، الله تعالى به ورته د هغه هومره ثواب ورکړي، او د روژه دار په ثواب کې به هېڅ کمې نه راحي) [دا حديث امام ترمذي رحمه الله راوړی، او بيا يې ويلي چې دا حديث حسن او صحيح دی او شيخ الباني په "صحيح الترغيب" (۱۰۷۸) کې د زيد بن خالد له روايته صحيح بللی دی]

يوويشتم: د الله تعالى په لاره کې صدقه او خرچ کول:

الله جل جلاله فرمايي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفْعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ [البقرة: ۲۵۴]

اي ايمان والو! خرچ کړی له هغه څه څخه چې مونږ تاسو ته درکړي دي، مخکې له دې چې داسې ورځ راشي، چې

نه به پکي اخیستل خرڅول وي، او نه دوستي وي او نه به سفارش وي، او کافران همدوی ظالمان دي) او له ابوهریره رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: (چا چې د یوې خرما په اندازه د پاک مال څخه صدقه وکړه او الله تعالی له پاک مال پرته بل څه نه قبلوي، نو الله تعالی یې په خپل بني لاس سره قبلوي، بیا د هغه مالک لپاره د دغه صدقي تربیت کوي، لکه څرنګه چې په تاسو کې څوک د خپل د اس بچی تربیت کوي، تر دې چې هغه صدقه د غره په څیر شي)

[دا حدیث امام بخاري (۱۴۱۰) او امام مسلم (۷۰۲/۲) روایت کړی]

له عدی بن حاتم رضی الله عنه څخه روایت دی، چې ما له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه واورېدل چې فرمایي: (په تاسو کې داسې څوک نشته، مګر دا چې الله تعالی به له هغه سره خامخا خبرې کوي، چې د الله تعالی او د بنده ترمنځ به کوم ترجمان نه وي، بني طرف ته به وګوري و به نه ویني مګر هغه څه چې ده وړاندې لېرلي وي، چې طرف ته به وګوري و به نه ویني مګر هغه څه چې ده وړاندې لېرلي وي، بیا به مخکې وګوري د اور پرته به نور څه ونه ویني، بس له اوره ووبرېږئ اګر که په نیمایي خرما سره ولي نه وي)

دوه ویشتم: له سوداګرو او دوکاندارانو سره د جامو په اخیستلو کې همغږي او د روژې په میاشت کې په بی وزلو خلکو د ویشل:

الله تعالى فرمايلي: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ﴾ [المائدة: ٢].

ژباړه: (او په نيکۍ او تقوا کې همکاري کوئ، خو په گناه او سرکشۍ کې همکاري مه کوئ)
او له ابو موسی رضي الله عنه څخه روايت دی، چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي: امانتدار خزانچي هغه دی په څه چې ورته امر وشي هغه پوره د زړه نه پخپله خوښه خپل حقدار ته يې وسپاري) دا حديث ابو داود روايت کړی دی. او شيخ البانی رحمه الله په خپل صحيح (١٤٧٤) کې صحيح کړی.

درويشتم: د رمضان په مياشت کې موضوعگانې ترتيبول، تر څو يې پخپله وړاندي کړي که اهليت يې لري. او يادې بل دعوتگر راوبلي:

رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي: (څوک چې د هدايت لورې ته بلنه وکړي، د هغه لپاره به د هغه د پيروانو په اندازه اجر وي، پرته له دې چې د دوی په اجر و نو کې به څه کمی هم رانشي) [دا د مسلم (٢٦٧٤) روايت دی].

څلورويشتم: د روژې په پای کې د صدقة الفطر (سرسايه) ورکول:

له ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی، چې: (

رسول الله صلى الله عليه وسلم صدقه الفطر فرض كرى ده
خكه چي دا د روزه دار لپاره له فضول خبرو او فحاشي
خخه پاكوالى دى، او د غريبانو لپاره خواره دي، پس چا
چي دلمانځه نه مخكي وركړه د هغه قبول شوى زكات دى،
او چا چي د اختر دلمانځه وروسته اداء كړه نو هغه يوه
صدقه وه د صدقانو نه) [دا حديث امام ابو داود امام شيخ الباني رحمه الله
دا حديث حسن كړخولى. وگوره كتاب الام " (١٤٢٧)].

پنځه ويشتم: له مسلمانانو سره د اختر لمونځ ادا كول:

له ابو سعيد الخدرى رضى الله عنه خخه روايت دى فرمايي
(چي رسول الله صلى الله عليه وسلم به د كوچني اختر او
لوى اختر ادا كولو لپاره مصلى ته وتلو لومړى كار چي هغه
به پرې پيل كاوه هغه لمونځ و) [دا حديث امام بخاري (٩١٣) او مسلم
(٢٠٠) روايت كړى او دا د مسلم شريف لفظ دى].

شپږ ويشتم: ماشومان په روزه عادتول:

له ربيع بنت معاذ رضى الله عنها خخه روايت دى، فرمايلي
دي مور به پخپلو ماشومانو روزه نيوله او مونږ به هغوى
ته د وړيو نه لوبې جوړولې كله چي به پكې يو تن د ولږي
نه ژړل، مور به هغه ته وركړې تر دي چي افطاري وخت
به شو) [دا حديث امام بخاري په (١٩٦٠) روايت كړى].

وويشتم: له رمضان وروسته د شوال شپږ روژي نيول:

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: (چا چي د رمضان
روڙي ونيولي او بيا يي وريسي د شوال شپير روڙي ونيولي،
دا داسي ده لکه ده چي ټول عمر روڙي نيولي وي) [دا حديث
امام مسلم رحمه الله (۱۱۶۴) له ابو ايوب انصاري رضی الله عنه څخه روايت کړی].